

- b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 15,
- c) the accessions referred to in Article 16 and the date on which they take effect,
- d) the extensions referred to in Article 17 and the date on which they take effect,
- e) the reservations and withdrawals referred to in Article 18,
- f) the denunciation referred to in the third paragraph of Article 19.

- b) tidspunktet, hvor denne konvention træder i kraft efter artikel 15, stk. 1,
- c) tiltrædelser omhandlet i artikel 16 og datoen, fra hvilken de får virkning,
- d) udvidelser omhandlet i artikel 17 og tidspunktet, fra hvilket de får virkning,
- e) forbehold og frafald af forbehold omhandlet i artikel 18,
- f) opsigelser omhandlet i artikel 19, stk. 3.

Bemærkninger til konventionen.

Almindelige bemærkninger.

I dansk ret findes ikke almindelige lovbestemmelser om gyldigheden af testamenter oprettet i udlandet, men et testamente anses for gyldigt for så vidt angår formen, hvis det er oprettet i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor det er oprettet, eller reglerne i det land, hvor testator havde sit domicil enten ved testamentets oprettelse eller på det tidspunkt, da han døde, se Allan Philip, Dansk international privat- og procesret, 1971, s. 264, Borum, Lovkonflikter, 4. udg. 1957, s. 127.

Haag-konferencen for international privatret vedtog på sin 9. session i 1960 en konvention om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner.

Konventionen er gennem ratifikation eller tilslutning tiltrådt af Belgien, Botswana, Fidji-øerne, Frankrig, Hong Kong, Irland, Japan, Jugoslavien, Mauritius, Polen, Schweiz, Swaziland, Storbritannien, Sydafrika, Tyskland og Østrig. Den er yderligere underskrevet af et antal stater, herunder de nordiske lande, som er medlemmer af Haager-konferencen, nemlig Danmark, Finland, Norge og Sverige. Den er tillige underskrevet af Grækenland, Italien, Luxemburg og Portugal. Lovforslag om ratifikation af konventionen er fremsat i Luxemburg.

Formålet med konventionen er at gøre flest mulige testamenter gyldige for så vidt angår formen, derigennem at formspørgsmålet kan bedømmes efter reglerne i en af de lovgivninger, til hvilken der er en rimelig tilknytning enten ved testamentets oprettelse eller ved testators død. Herigennem opnås, at en testator kan råde over hele sin formue ved ét testamente og — navnlig for så vidt angår dispositioner over fast ejendom — fritages for at iagttage forskellige former efter ejendommens beliggenhed og beskaffenhed. Man undgår herved den uheldige situation, at et testamente anses som formgyldigt

i én stat men ikke i en anden, med den følge at skiftet i det ene land foregår efter testamentet, medens det andet land følger de legale regler.

Konventionen holder sig strengt til spørgsmålet om testamenterens form, den angår ikke habiliteten og endnu mindre testamenterens materielle gyldighed.

Konventionen er nærmere omtalt af højesteretsdommer Henrik Bahr i Nordisk Tidsskrift for International Ret, 1962, side 147-54 professor O. A. Borum i Festskrift til Håkon Nial, 1966, side 121-25, professor Allan Philip, Dansk international privat- og procesret, 1971, side 265-66, professor Henri Batiffol i det trykte materiale fra Haager-konferencen og A. E. von Overbeck i „L'unification des règles de conflicts de lois en matière de forme de testaments“, 1961.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad art. 1.

Ad stk. 1. Bestemmelsen fastslår, hvilke love en testator kan anvende for at oprette en formelt gyldig testamentarisk disposition. Dette udtryk er valgt for at omfatte bestemmelser i et dokument, hvis formål ikke udelukkende er testamentarisk, f. eks. et helt igennem håndskrevet brev, som er gyldigt som testamente efter den anvendelige lov. Udtrykket omfatter også kodiciller. Bestemmelsen henviser til intern lovgivning, hvorfor man skal bortse fra internationalprivatretlige regler i den lov, hvortil der henvises. Renvoiprincippet skal således ikke anvendes.

Stk. 1 opregner de anvendelige love. Om domicilbegræbet i litra c og begrebet „habitual residence“ i litra d, oversat ved bopæl, bemærkes, at begreberne i de nordiske og en række andre lande sikkert falder sammen eller i hvert fald ligger meget nær op ad hinanden. Domicilbegræbet er benyttet væsentligst